

ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ.

ΕΤΟΣ ΙΕ'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1882.

ΑΡΙΘ. 172

Συνδρ. έτησ. έν Ελλάδι Δρ. 1.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Είς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται «Ἡ Εφημερίς τῶν Παίδων» ἀνευ προπληρωμῆς.

» » » Ἐξωτερικῇ 2.»

Ἐν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39.

Σημειώσεις. Σκοπεύοντες νὰ ἐξακολουθήσωμεν σερπὴν ἐρωτήσεων ἐπὶ διαφόρων ἀντικειμένων, εἰδοποιούμεν τοὺς μικροὺς μας φίλους, ὅτι ἐνὸς μόνου λότου τὸ ὄνομα θὰ δημοσιεύωμεν εἰς ἐκάστην ἐρώτησιν, καὶ τοῦτο διὰ κλήρου, αἱ ἀποκρίσεις δὲ τοῦ παρόντος φύλλου θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἰουνίου.

— Παρακαλοῦνται προσέτι οἱ λύται τῶν ἐν τῇ παραρτήματι αἰνιγμάτων, γρίφων καὶ ἀκροστιχίδων νὰ στέλλουν αὐτὰς εἰς χωριστὸν χαρτίον καὶ οὐχὶ ἀνάκτα μετὰ τὰ ὅποια αὐτοὶ στέλλουν πρὸς δημοσίευσιν. Ἄνω δὲ τῶν 10 ἀραδῶν δὲν δημοσιεύεται τίποτε.

Πρακτικαὶ ἐρωτήσεις.

Α'. Περὶ ἀδρανείας.

1. Ἐάν τις ἔριππος τρέχῃ ταχέως, πρὸς ποίαν διεύθυνσιν θὰ πέσῃ, ἐάν ὁ ἵππος αἰφνης σταματήσῃ;
2. Ἐάν τις ἴσταται ὄρθιος εἰς μίαν λέμβον, διατί ἔταν ἐκκίνησῃ ἡ λέμβος πίπτει εἰς τὰ ὅπισθεν;
3. Ὅταν τις κρατῇ εἰς χεῖρας ποτήριον ὕδατος, ἢ ἄλλου τινὸς ὑγροῦ, διατί, ἔταν κινήθῃ ἡ σταματήσῃ αἰφνιδίως, τὸ ὕγρὸν χύνεται;
4. Διατί διωκόμενός τις κατὰ πόδας δύναται νὰ διεκφύγῃ κάμωνν στροφῇν τινα;
5. Διατί ἄμαξά τις κινδυνεύει ν' ἀνατραπῇ, ἔταν κάμπτη γωνίαν τινὰ μετ' ὀρμῇν;
6. Διατί μετὰ τὸ μάζευμα τῶν πανίων πλοίου τινὸς τὸ πλοῖον ἐξακολουθεῖ νὰ κινῆται; καὶ διατί μετὰ τὴν ἀνοιξὴν αὐτῶν ἀπαιτεῖται ὀλίγος καιρὸς νὰ κινήθῃ;

— Μεγάλῃ εὐτυχίᾳ εἶναι τὸ νὰ ἀπολαμβάνῃ τις ὅ,τι ἐπιθυμεῖ· ἀλλ' ἔτι μεγαλειτέρα τὸ νὰ μὴ ἐπιθυμῇ ὅ,τι δὲν ἔχει.

Ἡ ἀνοιξίς.

Ἰδοὺ, ἰδοὺ ἡ ἀνοιξίς στήν γῆν μας ἦλθε πάλιν μετὰ δῶρα ἀπειράριθμα, ὥραία, θελκτικὰ· καὶ ἡ γῆ παιδρῶς ἐξέπληνσε· τοῦ χάρου τὴν ἀγκάλην παρήτησε καὶ ἤνθησε στὸ ἔαρ τὸ γλυκύ.

Ἦλθεν.. ἰδοὺ τὴν ἐννοῶ ἀπὸ τὸν ἥλιόν της, ποὺ ρίπτει τὰς ἀκτῖνάς του θερμὰς καὶ φωτεινάς, ἀπ' τὴν σελήνην τῆς νυκτός, τὸ φῶς τὸ ἱλαρὸν της, τοῦ οὐρανοῦ τὸ αἶθριον, τῆς γῆς τὰς καλλονάς.

Ἀπὸ τὴν αὐραν τῆς αὐγῆς ποὺ πνέει μ' ἡσυχίαν καὶ τᾶνθῃ τὰ μυρόπνοα στενάζουσα φιλεῖ, ἀπ' τὸν μικρὸν κορυθαλὸν ποὺ ψάλλει τὴν πρῶταν, τὴν μέλισσαν, ἥτις βομβεῖ εἰς ἀνθὸν εὐθαλῆ.

Κ' ἡ χελιδὼν, ἥτις πετᾷ ἀμέριμνος, τραχεῖα καὶ ψάλλει ᾄσματα τερπνὰ μετὰ τόνον λιγυρὸν, ἢ πεταλούδα ποὺ γυρνᾷ εἰς τῶν ἀγρῶν τὰ ἴα καὶ εἰς φύλλον βόδου κάθεται, ἢ κάλυκ' ἀνθηρόν.

Καὶ αὕτη τῶν δένδρων ἡ σκιά, τὰ βόδα ποὺ ἀνοῦσι, τὰ διαυγῇ ρυάκια, τὰ κρίνα στὴν πηγῇ, ὁ ζωογόνος ζέφυρος, τί ἄλλο μαρτυροῦσι, ἢ ὅτι ἀνοιξίς φαῖδρα ἀνέτειλε στὴν γῆν;

Καλῶς μᾶς ἦλθες, ἀνοιξίς, παιδρῶς σὲ χαίρετῶμεν εἰκὼν τῆς ἡλικίας μας, στολιζουσα τὴν γῆν· ὅπως αὕτη νέαν στολὴν καὶ ἡμεῖς θὰ ἐνδυθώμεν, τὴν τῶν μεγίστων ἀρετῶν θείαν μαρμαρυγῇν.

Ἐν Μιτυλήνῃ 1882.

Ε. Δ.